

ладено дърво, като кракъ. Най-послѣ намазахъ ме съ чернило (вакса), взехъ твърда четка и захваняхъ да ме триятъ до като се лъснѣхъ като огледало.

Тогава мастора повика чирака си и му каза: „Ето нѣ, чизмитѣ сѣ готови, занесѣ ги на Г-нѣ Марковъ съ тази смѣтка!“ И така азъ отидохъ на гости у Г-нѣ Марковъ, на когото служихъ за обуца. Тука прѣкарахъ хубавъ животъ. Само два деня въ седмицата имахъ работа (той съ мене два деня ходѣше на разходка), Кждѣто и да отидѣше моя господарь тамъ бѣхъ и азъ. Наистина при него прѣкарахъ много хубаво. Прѣзъ останалитѣ дни на седмицата азъ почивахъ. Шомъ ме събуеше господарьтъ отъ краката си, веднага слугата ме прѣчисиваше и тѣй лъснувахъ, щото и менѣ бѣше много драго като се гледахъ.

Така служихъ при господаря си цѣла година. Подиръ това той ме подари на каруцарина си. Тукъ за мене настанѣ съвсѣмъ другъ животъ. Спокойствие нѣмахъ ни денѣ ни нощѣ. Трѣбваше да се влѣкжъ изъ калъта, да потѣвамъ изъ блатата, а щомъ се връщаше въ кжши захвърляше ме като парцалъ въ кжта. Отъ мъжки азъ се разболѣхъ и толкова отслабнѣхъ, щото и мастора вече неможѣше да ме излѣкува.

Най-послѣ каруцарьтъ ме захвърли тука подъ стълбата и сега лѣжжъ забравена межеу тѣзи дрипели, безъ да има кой да ме съжали.

ЩЪРКЕЛЪ И КОТЕ.

Единъ щъркелъ си направилъ гнѣздо върху една кжща. Едно малко и неопитно котенце пожелало да разгледа гнѣздото. То се покачило и видѣло въ него двѣ малки щъркелчета. Котето поискало да влѣзе въ гнѣздото.